

פניני עין חמד

יוצא לאור 7"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרֻשֶׁת נח – מיהו צדיק?

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסיר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל הענינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב נתנאל בן ג'ינה

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומר בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר לאה בת תמר אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דזרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה אושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה מיטל בת שושנה לימור בת פרידה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי אליאור בן פרידה סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חוה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה קסנש בת דגטו רותית בת סבריה יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- ר"ש ובריאות איתנה לימור בת פרידה יניב בן פרידה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים אורן בן פרידה

"אֵלֶּה תּוֹלְדֹת נֹחַ, נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה בְּדַרְתּוֹ, אֶת הָאֱלֹקִים הִתְהַלָּךְ נֹחַ" (בראשית ו, ט)

שהקב"ה יקח את החלק שלו- לא נשאר כלום. אבל הוא נותן לאבא ואמא חשיבות. לכן צריך להיזהר גם בכבוד אב ואם!

בצד שמאל מופיעות המצוות בין אדם לחבירו. לכן כדי להיות צדיק צריך להיות פעמיים נח – "אֵלֶּה תּוֹלְדֹת נֹחַ נֹחַ" (בראשית ו, ט). אלא שכתוב עוד נח בסוף הפסוק: "אֶת הָאֱלֹקִים הִתְהַלָּךְ נֹחַ" (בראשית ו, ט) בשביל מה? אלא לפעמים יש התנגשות בין נח למקום לנחם לבריות, לדוגמה: השכן נוקש לך בדלת ואומר: "שלום כבוד הרב, אני רוצה להזמין אותך לבר-מצווה של הבן".

אתה שואל: "היכן הבר-מצווה?". הוא עונה לך: "במקום לא כשר והכל מעורב". אתה אומר לו שאסור לך להשתתף באירוע. הוא אומר: "אתה שכן שלי עשרים שנה, דלת מול דלת. לא תכבד אותי? אני רוצה לראות אותך באירוע". עכשיו נכנסת למצב לא נעים. אתה רוצה להיות נח עם אלוקים וגם נח עם השכן וזה לא הולך ביחד אז אם איזה נח הולכים?

אומר הפסוק: "אֶת הָאֱלֹקִים הִתְהַלָּךְ נֹחַ" (בראשית ו, ט). הנח השלישי בא לומר לך שאם אתה לא יכול ללכת עם כולם בנח-תלך עם האלוקים.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות מבשרת ציון

הגאון ר' יהודה צדקה זצ"ל שואל: למה כתוב בפסוק ג' פעמים נח? אפשר היה לכתוב: אלה תולדות נח איש צדיק תמים היה בדורותיו את האלוקים התהלך?

הרב מסביר שכדי להיות צדיק צריך להיות נח במקום ונחם לבריות. "כל שרוח הבריות נוחה הימנו, רוח המקום נוחה הימנו" (פרקי אבות ג, י). יש רבים שבין אדם למקום הם צדיקים גמורים. הם מדקדקים בתפילין ומניחים רש"י ורבינו תם ושימושה רבה וטובלים במקווה ומגדלים זקן עד הרצפה.

אבל בין אדם לחבירו- הם מתנהגים מתחת לכל ביקורת. הם לא מפרגנים, לא מעניקים, אין להם הכרת הטוב, לא רואים ולא סופרים אף אחד- לא אישה, לא ילדים, לא אבא ולא אמא. ה' ירחם, זה לא צדיק.

יש אנשים שיש להם ארגוני חסד אדירים. בין אדם לחברו הם מצוינים. אבל בין אדם למקום- כלום. לא שבת, לא תפילין ולא צניעות. אם אתה אומר לו: "תחזור בתשובה", הוא עונה: "וכי גנבתי או רצחתי?".

הוא לא מבין שעשרת הדיברות מחולקים חמישה בצד ימין וחמישה בצד שמאל. בצד ימין בין אדם למקום: אָנֹכִי ה' אלוֹקֶיךָ, לא יהיה לך אלוהים אחרים, לא תישא שם ה' לשווא, זכור את יום השבת לקדשו, וכבד את אביך גם נכנס בין אדם למקום כי שלושה שותפים באדם הקב"ה, אבא ואמא.

באמת אבא ואמא לא נותנים כלום, אבל הקב"ה מחשיב אותם כשותפים בשני שלישי. הם תופסים את רוב המניות. אבל ברגע

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה
לנוראל בן אסתר

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
ולילד אלחנן רפאל בן איריס
ולילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב
לרפואת הנפש והגוף של יהודה אריה בן רחל ברכה

העלון מוקדש לע"נ יצחק בן רבקה ז"ל

זמני לכת

יום	כנסת לכת	צאת לכת	יבוי חם
יום	17: 27	18: 37	19: 15
ת"א	17: 44	18: 35	19: 11
מיטב	17: 44	18: 35	19: 12
ב"ב	17: 46	18: 37	19: 14

שואל ומשיב בהלכה – פת גויים - חלק ב'

באיזה סוגי פת רבותינו גזרו על פת גויים? מה דין פת בעל הבית?

שאלה: ?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

חכמים אסרו פת גויים שעשויה מאחד מחמשת מיני דגן שהיא פת חשובה ומביאה לקירוב הדעת. **מקורות:** שו"ע (שם ס"א). יש לציין כי כוסמת של חמשת מיני דגן בימינו אינו אלא מין קטנית. אולם כוסמין הוא אחד מחמשת מיני דגן. לענין פת שמעורב בה קמח מחמשת מיני דגן עם קמח משאר מינים, הולכים בה אחר הרוב. כ"כ הפרי מגדים (יו"ד סימן קיב מש"ז אות ב).

פת שנאפתה מקמח אורז או קמח תירס ושאר מיני קטניות שאינם ממיני דגן, אין בה איסור משום פת גויים. [אולם פעמים שיש בו משום בישולי גויים כפי שיבואר אי"ה בהמשך].

סוג וצורת הפת אפילו אם לא עולה על שולחן מלכים אסורה, מכיוון שעשויה מאחד מחמשת מיני דגן, יש בה איסור פת גויים. **מקורות:** פרי מגדים (שם מש"ז אות ג). כן מוכח מפשטות דברי השו"ע שלא הצריך בפת שיהיה עולה על שולחן מלכים. כ"כ בכף החיים (אות יט).

במקומות שאופים מקמח אורז או מקמח תירס ושאר מיני קטניות ומאפה זה חשוב שעולה על שולחן מלכים באותו מקום דינו כתבשיל ולא מועיל רק הדלקת האש לדעת בני ספרד. **מקורות:** שו"ת דברי דוד ח"ד (חיו"ד סימן יב). בספרו בין ישראל לעמים (פ"ג אות כז) כתב: לכן לחם תירס הנמכר במכסיקו הנקרא "טורטיה" יש בו דין בישולי גויים. אולם לדעת בני אשכנז מותר, מכיוון שהשלת קיסם מהני בבישול כדין פת. כמ"ש בשו"ת משנה הלכות (מהדו"ת ח"ב סימן טו) להקל.

כן הדין במיני מאפה [שאינן בהם קמח ממיני דגן] שכולו עשוי מביצים וקמח תפוחי אדמה או קורנפלור שברכתו 'שהכל' ולאחריו בורא נפשות, אינו כדין פת אלא יש לחוש בו מדין בישולי גויים. צריך שהיהודי יניח את העוגות בתנור ולא די בהדלקה לדעת בני ספרד כמבואר לקמן בהלכות בישולי גויים. **מקורות:** שו"ת דברי דוד ח"ג (יו"ד סימן טו), ובספרו בין ישראל לעמים (פ"ו הי"ז).

פת ש'בעל הבית' גוי אפה לבני ביתו שלא על מנת למוכרו, אסור באכילה אפילו אם אין מצוי שם פת ישראל כלל. **מקורות:** מכיוון שעיקר הגזירה של פת גויים נאמרה על פת שיש בה חשש שאם יאכלנה לאחר מכן יבוא לסעוד אצלו ויש קירוב דעת.

יש להתיר בשעת הצורך. **מקורות:** שו"ע (שם ס"ב) כתב בסתם שאין מי שמורה בה להקל. אולם שם (ס"ח) הביא י"א להתיר. בספר שולחן גבוה (שם ס"ק יז) וכן הפרי חדש (שם ס"ק יח) כתבו שהעיקר בדעת השו"ע לאסור. כ"כ הגרי"ח בבן איש חי (חקת אות ד). אולם בשעת הדחק יש להתיר כדעת הי"א שהובא בשו"ע כנז"ל. כן הראש"ל העלה בשו"ת יביע אומר ח"א (חיו"ד סימן ה אות טז) ובשל סופרים הלך אחר המיקל. ע"ע הליכות עולם ח"ז (עמוד צ). בשעת הצורך הפרי תואר כתב (שם סק"י) היינו כאשר התענה ג' ימים או לכבוד שבת.

כאשר יהודי השתתף באפיה של בעל הבית, כגון: זרק קיסם לתנור שאפה בו גוי לבני ביתו או שהדליק את האש, הפת מותרת. **מקורות:** מרן בבית יוסף (שם) כהרמב"ם והרשב"א שסמכו להקל ולא כדעת הטור שהחמיר.

זְהִירוֹת מִפְּנֵי גָזֵל

הגר"א פולק שמע את הדברים מהגאון רבי דוד-צבי אורדנטליך זצ"ל, הרב של ביתר-עלית. הסיפור הוא על אביו של הגאון רבי יובל אורדנטליך זצ"ל שכיהן במשך שנים כרב של בית הכנסת איצקוביץ בבני ברק. לאחר שאביו של הגאון רבי יובל זצ"ל נפטר הוא התגלה לבנו בחלום וביקש ממנו 'לפרוע את חובו' שנשאר חייב כאן בעולם הזה. משפחתו של רבי יובל ניסתה לברר באיזה חוב מדובר אבל היא לא הצליחה.

החלום חזר ונשנה שוב ושוב. המשפחה השקיעה מאמצים רבים כדי לגלות היכן הנפטר נשאר חייב. בסופו של דבר ובסיעתא דשמיא גדולה התגלה שהנפטר עשה פעם תיקון כלשהו בנעליו אצל סנדלר פלוני. מכיוון שהיה מדובר בתיקון לא-משמעותי הנפטר חשב כי הוא לא צריך לשלם. בפועל הסנדלר תכנן לדרוש על כך כסף. בני המשפחה שילמו לסנדלר את מה שהיה מגיע לו והנפטר הפסיק להגיע בחלום.

הסיפור שווה לכשעצמו. אבל הגר"צ אורדנטליך שסיפרו, הוסיף ואמר שהדבר החשוב שיש ללמוד מכאן קשור לאישיותו של המנוח, שהיה ידוע כמי שמהר ביותר במשך כל ימי חייו בכל ענייני הכספים שלו והקפיד שלא להישאר חייב לאף אחד. לכן בשמיים איפשרו לו להתגלות לבנו, כדי לסלק את החוב. רק מי שבחיייו התנהג בצורה זו, מקבל לאחר מותו את הפריבילגיה הנדירה להתגלות בחלום ולבקש שילכו לפרוע את חובו. רק מי שבחיייו התנהג כך נותנים לו סיעתא דשמיא שבני-ביתו יצליחו לעלות על עקבותיו של הסנדלר האלמוני ולגלות שאביהם היה חייב לו כסף. (מעובד מתוך 'קול ברמה')

לשמיעת השיעורים של הרה"ג אליהו פינחסי יש להתקשר 073-3718395

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

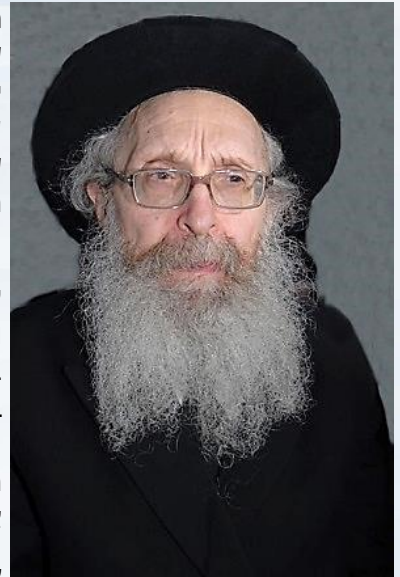
לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל' 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים- הגאון הרב שמחה זליג ריגר הי"ד

הגאון הרב נתן צבי פינקל (השני) זצ"ל- נולד ב-ה אדר ב' ה'תש"ג (1943) בשיקגו שבארה"ב. נקרא על שם אבי סבו, ה'סבא מסלובודקה' (מגדולי ראשי הישיבות בליטא ובארץ ישראל). בתחילת שנות ה-60 נסע ללמוד בישיבת מיר בירושלים. בישיבה שהה תחת חסותו של אחי סבו, הגאון הרב אליעזר יהודה פינקל וכן למד בחברותא עם הגאון הרב חיים קמיל, שהחשיב לרבו. לאחר פטירת חמיו בשנת ה'תש"ן (1990), התמנה במקומו לראש ישיבת מיר בירושלים. בשנת ה'תשמ"ח (1988) לקה בפרקינסון ומאז סבל במשך שנים ממחלת ניוון שרירים קשה והיה מרותק לכיסא גלגלים.

למרות חוליו והקושי הרב רבינו פיתח את הישיבה והפך אותה לישיבה הגדולה בישראל ולאחת משתי הגדולות בעולם כולו (לצד ישיבת לייקווד). תחת הנהגתו הישיבה פתחה סניף ברמת שלמה בירושלים ואת ישיבת מיר ברכפלד בשכונת אחוזת ברכפלד במודיעין עילית. בשנת ה'תשס"ג (2002) התמנה כחבר מועצת גדולי התורה של דגל התורה. מידת האמת היתה נר לרגליו. דאג לכל אחד מהישיבה במסירות נפש כאילו הוא בנו. נפטר ב-י"א מרחשוון ה'תשע"ב (2011). חי כ-68 שנים. בהלווייתו השתתפו למעלה ממאה אלף איש. ציונו בהר-המנוחות בירושלים. בנו ר' אליעזר יהודה התמנה למלא את מקום אביו.

אביו: ר' אליהו מאיר. **אמו:** מרת שרה פינקל. **אשתו:** מרת לאה (בתו ר' בנימין ביינוש פינקל, ראש ישיבת מיר וכן דוד של אביו). **מרבתי:** ר' אליעזר יהודה פינקל. **חברותא:** ר' חיים קמיל. **ילדיו:** ר' אליעזר יהודה (שימש כאחראי על "חבורה" חסידית בישיבה וכן מילא את מקום אביו בראשות הישיבה), ר' אברהם ישעיהו (ראש בית המדרש 'פרידמן'), ר' שמואל ('משיב'), ר' חיים תנחום (אחראי על ה"חבורה" החסידית וכן משמש כ'משיב' בישיבת מיר ברכפלד), ר' שמריהו (מנהל בישיבת מיר ברכפלד). **חתנו:** ר' נועם אלון (ראש ישיבת מיר ברכפלד). **מספריו:** **יחידושי רבי נתן צבי פינקל**- על מסכתות נדרים, בבא קמא, מכות וסוכה **שיחות רבי נתן צבי בכל נפשך**- תולדות רבי נתן צבי פינקל

להלן סיפורים על הצדיק שמעובדים מתוך 'בכל נפשך'- בערב בו נישא בנו בכורו (ראש הישיבה שליט"א) התקיימה חתונה של אחד מבני הישיבה. ברור היה לכולם שביום שמחת בנו בכורו לא שייך שימצא זמן להשתתף בשמחה אחרת. **להפתעת התלמידים רבינו יצא משמחת נישואי בנו, עצר מונית, נסע לחתונה השניה, רקד עם החתן והמחותנים רבע שעה ולאחר מכן חזר לשמחתו.**

מעשה בשני אברכים מחשובי הישיבה שנדברו יחדיו לעשות שידוך ביניהם. השידוך החל לקרום עור וגידים עד ששני הצדדים היו מוכנים 'לשבור צלחת'. לפתע התברר כי מסיבה בלתי צפויה אחד מהצדדים

אינו יכול בשום אופן להתחייב כספית כפי שחשב בתחילה. השידוך נתקע ולא היה יכול לצאת אל הפועל. רבינו שהיה בסוד העניינים התעניין מה קורה עם השידוך. רבינו שמע על המצב הוא ביקש לקרוא לשני האברכים והודיע להם שהשידוך יסגר הערב על שולחנו. **לפליאת האברכים אמר: "בשידוך שכזה אני הצד השני", ושלם על חשבוננו את הכסף שהיה חסר להשלמת השידוך.**

פעם רבינו ביקש מאחד התלמידים בישיבה לבוא לביתו לצורך עניין מסוים. כשסיים לשוחח עימו, עשה חשבון והתברר שהלה הפסיד ארוחת ערב בישיבה. הוא הציע לבחור לאכול ארוחת ערב בביתו. התלמיד כמובן סירב וטען שהוא יכול להסתדר. ראש הישיבה עמד על כך שיאכל בביתו. **מכיוון שהרבנית לא הייתה בשעה זו בבית, ראש הישיבה סידר לו ארוחת ערב בעצמו.** הוא הניח לו לחם על השולחן וטיגן בעצמו חביתה. כשהבחור סיפר על כך בימי השבעה, בני הבית התפלאו. **לא היה זכור להם מעולם שראו אותו מכין חביתה לעצמו, אבל למען תלמיד-אורח כנראה שונה הדבר.**

בחור אחד מתלמידי ישיבת מיר בסוף זמן החורף לפני טיסתו לביתו בחו"ל הגיע להיפרד מראש הישיבה הגאון רבי נתן צבי פינקל זצ"ל. ראש הישיבה שאל אותו: "מתי הטיסה?" הבחור השיב: יום אחד לפני סיום הזמן. תוך שהוא מסביר שהוא נוסע ביום זה משום שהוריו השיגו לו טיסה שרק ביום זה היא זולה יותר בשבע מאות דולר מאשר טיסה למחרת. כשרבינו שמע זאת, הוא הכניס את ידו לכיסו והוציא סכום של **שבע מאות דולר ומסר לתלמיד ובלבד שיוכל להישאר יום נוסף של לימוד תורה בישיבה.**

הבחור בא במבוכה. הוא ניגש לאחד מראשי הישיבה הגאון רבי רפאל שמואלביץ ושאל: "מה עלי לעשות?". רבי רפאל השיב לו: **"דע לך, אצלך זה עניין של כסף ואכן על כסף ניתן להתמקח. אולם אצל ראש הישיבה הנידון הוא תורה, ועל עוד יום של תורה בישיבה לא ניתן להתמקח איתו..."**

פעם ביקשו מרבינו לחתום על עניין שהיה יכול לעזור מאוד לישיבה בהשגת תקציבים. המסמך לא היה חלילה שקרי, אלא שגם אמיתי לגמרי לא היה. רבינו שהיתה לו מידת האמת, היה נחרץ שלא לחתום בשום אופן על מסמך זה. פעם הגיע תקציב ממשלתי של מיליון שקל לישיבה מאחד ממשרדי הממשלה, תקציב שסודר על ידי אחד העסקנים שעמל שנה שלמה להשגתו. כשהתברר לרבינו שהיתה שם התחכמות קטנה בהצהרות, לא הסכים בשום אופן לקחת את הכסף.

אחד מבני הישיבה בירושלים רצה להתקבל לסניף הישיבה ברכפלד אבל רבינו היה סבור שאינו מתאים ולכן לא קיבל אותו. **כדי שלא ירגיש אי נעימות, רבינו הציע לו לקבוע איתו סדר לימוד כל יום בחברותא.** כיוצא בזה אירע פעם שאחד מבחורי הישיבה ביקש שיקבלו את אחיו לישיבה. רבינו היה סבור שהוא לא ראוי לכך ולא קיבלו, גם במקרה זה הציע לאחי הבחור שלמד בישיבה ללמוד איתו בחברותא.

מעשה ושָׂכָרוֹ

מכיוון שהאוטובוס היה עמוס באנשים כדי לרדת מהדלת היה יותר קל לעבור שוב דרך הנהג.

הוא הרגיש הרגשה פנימית חזקה מאוד בלתי מוסברת שאינו מסוגל לחלוף על פני הנהג בלי להחזיר את הכסף המיותר שקיבל.

הוא ניגש לנהג. רגע לפני שהוא ירד הוא הושיט לו רבע דולר ואמר לו: "נהג, נתת לי בטעות עודף של רבע דולר יותר ממה שהיה מגיע לי. הנה קח".

הנהג הביט בו ושאל: "אמור נא לי, האם אתה הרב שהתמנה כעת לקהילה האורתודוקסית?". "כן" – הרב אישר בראשו, כשהוא מתפלא מהיכן הנהג יודע זאת ומדוע זה מעניין גוי מי יתמנה לשמש רב בקהילה היהודית.

הנהג המשיך ואמר: "ראיתי אותך כשעלית לאוטובוס. האמת היא שכבר תקופה די ארוכה אני מעוניין להצטרף לאחת הקהילות הדתיות באזור מגורי. מצאתי את עצמי מתלבט בין הקהילה הרפורמית (ל"ע שבזמן שיש אנשים את כולנו בתשובה שלימה עד כמה המצב חמור שיש אנשים שלא מבינים את ההבדלים ביניהם) לקהילה החרדית".

"כשראיתי אותך התרשמתי מהלבוש שלך ומהאדיבות שהקרנת. החלטתי שאתה מסקרן אותי. העדפתי לפני שאני מחליט על הדרך שלי לשמוע קודם כל אותך".

"רגע אחד לפני שהעניין הופך לסופי מבחינתי, החלטתי שאני אנסה אותך – אתן לך עודף של רבע דולר יותר ממה שמגיע לך ואבדוק אם אתה תחזיר לי אותו".

"הבטחתי לעצמי שאם תחזיר את רבע הדולר, אבוא להתפלל בקהילתכם ולבחון קודם כל את הדרך בקהילה החרדית שאליה אתה משתייך".

"דע לך שבמשך כל הנסיעה אני תוהה לעצמי אם אתה תחזיר או לא תחזיר את רבע הדולר. החזרת ואני אקיים את מה שהבטחתי לעצמי. בעזרת ה' בשבת הקרובה אני מגיע אליכם כדי לבחון מקרוב את הקהילה החרדית".

"כשמעתי את דבריו", הרב סיפר, "הסתחררתי כולי. הייתי מוכרח להחזיק בעמוד באוטובוס שלא אפול. אוי ואבוי! אני עוד חשבתי שהוא גוי ומצאתי היתרים לעצמי לא להחזיר לו את העודף".

"רק לחשוב על זה שבשביל רבע דולר עמדתי להרחיק נפש ל"ע בישראל ולהפוך אותו לרפורמי. כל זה בשביל רבע דולר! הנה ב"ה בורא עולם סייע בעדי ועכשיו תהילות לא-ל הנהג בעז"ה יצטרף לקהילה החרדית שלנו".

להלן סיפור מופלא שמעובד מתוך העלון 'האור לחיים' של הגאון הגדול הרב ראובן אלבז שליט"א, ראש ישיבת 'אור החיים' בירושלים.

מעשה זה ממחיש בצורה מופלאה עד כמה עלינו להיזהר מאוד בממון הזולת גם אם לכאורה במעשה עצמו שבו אנחנו לא מחויבים.

הקהילה היהודית בטקס פנתה לרב מסוים בהצעת רבנות. מדובר היה ברב מוכשר, צעיר ודינאמי שלפי החקירות והבדיקות שהם עשו הוא יכול לפעול רבות ונצורות למען חברי הקהילה.

מדובר בקהילה שמקפידה על מורשת ישראל, לא חלילה רפורמית או קונסרבטיבית כמו הקהילות הסמוכות ל"ע. הוא בחן את ההצעה היטב מכל ההיבטים.

בסוף אחרי שהוא בדק את ההצעה לעומק והוא ראה שהיא מתאימה גם למשפחה ולילדים הוא התייעץ גם עם אשתו. הוא הציג בפניה את העניין וגם היא הסכימה שהוא יקבל על עצמו את התפקיד.

הוא הודיע לקהילה על הסכמתו וכן סיפר על כך לילדיו. כשהגיע הזמן שהקהילה קבעה הרב הגיע לשם יחד עם משפחתו.

באחד הימים הראשונים לשהותו במקום הוא עלה לאוטובוס. הוא שילם לנהג חמישה דולרים לקניית כרטיס נסיעה וקיבל את העודף.

הוא ישב באחד המקומות באוטובוס. כשהתבונן במטבעות שניתנו לו, נדמה היה לו שקיבל רבע דולר מיותר. הוא ספר שוב ואכן כן. לפי חשבונו נהג האוטובוס נתן לו רבע דולר יותר ממה שמגיע לו.

הוא היסס לרגע אם לקום ממקומו ולגשת להחזיר לנהג את הכסף. אבל אמר בליבו: "סוף כל סוף הנהג הוא גוי, זה לא שאני גנבתי, אלא הוא טעה בעצמו".

"הרי לפי ההלכה אני לא מחוייב להחזיר לו את הכסף שכן טעות הגוי מותרת. לכאורה אין שום סיבה מוצדקת שאחזיר לו את הכסף".

הוא המשיך לחשוב: "אבל מצד שני, אם אני אחזיר את הכסף לנהג למרות שלא מגיע לו, יתכן שהמעשה יגרום קידוש ה' בקרב הנוסעים ואף בקרב הנהג מכך שיהודי שומר מצוות מחזיר כסף".

כך הרב התלבט במשך זמן הנסיעה. רגע אחד רצה לקום מהכיסא ולהחזיר וברגע השני המשיך לשבת ולא ניגש לנהג כדי להחזיר את הכסף.

כך עברה הנסיעה עד שהרב הגיע לתחנה שעליו לרדת.

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל וילד יחיאל בן יוסף ז"ל פואד אברהם בן רג'ונה ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקוב דב ז"ל יצחק יעקב בן רחל ז"ל זהבה בת שושנה רייזל ע"ה מאירה בת יפה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל מרים בן דבורה ז"ל אקבלי יוסף חיים בן נסכה ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה ר' שאול בן סילביה זצ"ל צדיק חכם בן חזלה ז"ל מזל בת שמעון ע"ה שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל אסתר בת גולה גאולה ע"ה יצחק בן מישא אסתר ז"ל רחל רפאת בר השמת ע"ה יוסף בר סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה לטיפ בן פרוחה ז"ל שלום בן אסתר ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל מרים בת שרה ע"ה אריה בן מרים ז"ל דוד יצחק בן פרוחה ז"ל אביבה לוי ע"ה אלון בן סעדה ז"ל גורג'יה בת נעימה ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה אילנה (מחזרה) בת שרה ע"ה רחמה בת מסעודה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל אביחי בן אסתר ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה חי זיזי בן קלרה ז"ל ר' יצחק בן מסעודה קדוש ז"ל אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זרהר ע"ה מסעוד בן יקוט ז"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל רפאל בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דב בן יצחק ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרוחה ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספינס תקווה בת נעימה ע"ה יהודה בן סעדה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה